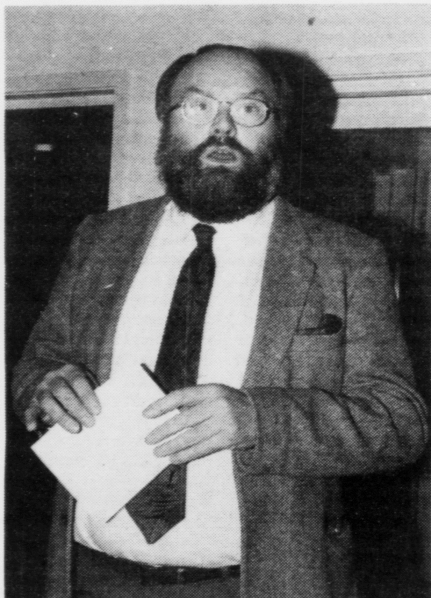

Bergur Jacobsen, mentamálaráðharri:

William - okkara skrivandi Mozart

-Alt det han har begået er så umiskendeligt William, at han må være et geni! En original udgave af den menneskelige race, og i hvert fald en værdig international ambassadør for sin hjemby og sit hjemland segði Bergur Jacobsen, mentamálaráðharri, tá hann hóskvöldið setti William Heinesen dagarnar í Listaskálanum. Hann segði: Myndir Jens C. Vang

Bergur Jacobsen, mentamálaráðharri: William hevði alstóran tokka til sítt land og sítt fólk

En klog mand har sagt, at ingen profet bliver anerkendt – eller som det nok står i grundteksten, hædret i sin hjemby. Og som sådan var William Heinesen ikke nogen undtagelse. Man kan sige at det var vore naboer over havet, der opdagede Williams geni. – Som barn og skoleungdom kendte jeg godt William Heinesen som illustratør – men det var faktisk på en dansk højskole at jeg for første gang hørte forfatteren William omtalt med entusiasme og varme.

Nu ved jeg godt, at jeg er professionel provinsbo, og det kan være at de litterære bølger ikke når længere end til bygrænsen i vor lille hovedstad. Men, jeg tror ikke det er helt forkert når jeg siger, at indtil man, først og fremmest i Danmark, begyndte at interessere sig for William, da var han kun en almindelig havnemand, som kun udmærkede sig ved at være en original af slagsen.

Men, det er nu vistnok genieernes levevilkår – vi der lever i middelmådig-

hedens går verden, eller, som i hvert fald ikke er genier af nogen art, vi har af og til svært ved at kende eller anerkende banebrydere – og vi kan kalde William både geni og banebryder.

Når man måske ikke sådan med det samme omfavnede William og hans værker herhjemme, så var det nok fordi William var en observatør – observatøren sidder ligesom altid på livets kant, eller ved tilværelsens ydergrænse, som tilskuer. Hvad der gør et menneske til en observatør, en tilskuer, det ved jeg ikke – men tilskuerne er sjældent dusinmennesker og de taler anderledes, tænker anderledes og opfører sig anderledes; og hvis de så tilmed er dygtige observatører og kan gennemskue den menneskelige komedie, og give klart udtryk derfor, så kan det godt medføre lidt knas i borgerligheden. William var ikke bange for at lade kanonen – og der blev også gengældt med det tunge skyts. Og det er aldrig rart at

se sig selv i sandhedens lys!

Jeg har af og til sagt i mine prædikener, at kristne mennesker bør ikke være bange for at tvivle – fordi tvivlen er en sikkerhedsventil, som kan forhindre kirken – og for den sags skyld, også politikere i at begå al slags fejltagelser. Fordi, som manden sagde, det at være sikker i sin sag, det er en farlig sag. Derfor, så har vi også brug for observatører, for tilskuerne, som kan så lidt tvivl, og få os til at standse op og tænke. Det er som bekendt af og til ganske nyttigt, at tænke lidt over tingene. Derfor har vi brug for skribenter som William Heinesen!

Selv om der er kritiske og satiriske toner i den færøske hverdag, og især den thors-havnske hverdag, som Heinesen beskriver så mestertigt, så er jeg overbevist om, at hans inderste motiv var kærlighed til sit land og sit folk – man bruger ikke hele sit liv til at skrive om et land og et folk hvis ikke man i det mindste tror på sagen.

Jens Smith spældi til setanina av William Heinesen døgnum við hesi violinini, sum Mogens Egholm, yvirlækni hevur bygt.

Hesir báðir kendu og vælumtóktu garparnir úr føroyska listarheiminum vóru sjálvandi við til setanina, Janus Kamban og Bárður Jákupsson

Jeg skal ikke gøre mig klog udi skrivekunsten – men, for mig er William en litteraturs Mozart, original, vittig, skarpsindig, en observatør af Guds nåde og fortryllende, både i ord og vendinger, med akvarellerne, blyanten, malerpenslen

eller saksen. Han er ny hvergang jeg læser ham, eller ser et af hans billeder. Alt det han har begået er så umiskendeligt William, at han må være et geni! En original udgave af den menneskelige race, og i hvert fald en værdig inter-

national ambassadør for sin hjemby og sit hjemland.

Og med disse ord vil jeg erklære dette William Heinesen symposium for åbnet at være! Og ønsker jer lykke til med tiltaget.

Komandi stjórin í Norðurlandahúsinum Peter Turtsharninoff heilsar her upp á Lisu Heinesen, einkjuna eftir William. Aftanfyrri Sylvia Heinesen og Jan Kløvstad